

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କହୁଛନ୍ତି

ପାଠ ୧, ଅକ୍ଟୋବର ୩, ୨୦୨୬ ପାଇଁ

“ଇଶ୍ଵର ପୁରାକାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହି ଏହି ଶେଷକାଳରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ତାହାଙ୍କୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି କଲେ” (ଏବ୍ରୀ ୧: ୧-୨)

ଆପଣ କେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ କଥା ହୋଇଛନ୍ତି କି? ଆପଣ କେବେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି କି? ଏହାର ସ୍ଵରୂପ ଉତ୍ତର ହେଉଛି: “ନାହିଁ”

ଆମେ କେବଳ ପରୋକ୍ଷ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିବା (ପ୍ରାର୍ଥନା, ବାଇବଲ, ଭାବବାଦୀମାନେ, ...)

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ ଆମର ଅକ୍ଷମତାର କାରଣ କ’ଣ? ଏହା କ’ଣ ସର୍ବଦା ଏପରି ରହିଆସିଛି? ଆମେ କେବେ ଏପରି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବା କି?

1

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଈଶ୍ଵର ମାନବଜାତି ସହିତ କିପରି ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିଲେ?

2

ମାନବଜାତି କିପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ବନ୍ଦ କଲା?

3

ଈଶ୍ଵର କିପରି ଯୋଗାଯୋଗ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ?

4

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ କାହିଁକି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରୁନାହୁଁ?

5

ଆଜି ଆମେ କିପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବା?

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଈଶ୍ବର ମାନବଜାତି ସହିତ କିପରି ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିଲେ?

ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଭୋଜନ କରି ପାର, ”
(ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୨: ୧୬)

ଆରମ୍ଭରେ, ଈଶ୍ବର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବସବାସ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ (ଯିଶାଇ ୪୫:୧୮) ।

ଯେତେବେଳେ ସବୁକିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା, ସେ ଭୂମିର ଧୂଳିରୁ ଆଦମଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ (ଆଦି ୨:୪-୬) ।

ସେହି ଦିନ ହିଁ, ସେ ଆଦମଙ୍କର ପଞ୍ଜିରା ହାଡ଼ରୁ ହବାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ (ଆଦି ୨:୧୮, ୨୧-୨୨) ।

ମାନବଜାତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନୂତନ ଭାବେ ସୃଷ୍ଟି ପୃଥିବୀରେ ବସବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା (ଆଦି ୧:୨୭) ।

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଲିଶ୍ୱର ମାନବଜାତି ସହିତ କିପରି ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିଲେ?

ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଭୋଜନ କରି ପାର, ”
(ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୨: ୧୬)

ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ଲିଶ୍ୱର ଏବଂ ଆଦମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା:

ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ (ଆଦି ୨:୧୫) ।

ସେ ତାଙ୍କର ସୀମା ବିଷୟରେ ଜଣାଇଦେଲେ (ଆଦି ୨:୧୬-୧୭) ।

ସେ ପଶୁମାନଙ୍କର ନାମକରଣ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ (ଆଦି ୨:୧୯) ।

ସେ ହବାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ କରାଇଲେ ଏବଂ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ (ଆଦି ୨:୨୨-୨୪) ।

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଈଶ୍ବର ମାନବଜାତି ସହିତ କିପରି ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିଲେ?

ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଭୋଜନ କରି ପାର, ”
(ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୨: ୧୬)

ଈଶ୍ବର ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ
ଯେ ସେମାନେ କିପରି ଆଚରଣ କରିବେ ଏବଂ କ’ଣ
ଖାଇବେ (ଆଦି ୧: ୨୮-୨୯) ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି
କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ
ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ (ଯେପରିକି
ସ୍ବର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ) ସହିତ ମଧ୍ୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର
କ୍ଷମତା ଥିଲା ।

ତା’ପରେ ସେ ସପ୍ତମ ଦିନକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ,
ଯାହାଫଳରେ ସେହି ପୂରା ଦିନଟି ସେ ସେମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗର ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ ।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ, ସେ ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟର
ଶୀତଳ ପବନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରୁଥିଲେ
(ଆଦି ୩: ୮) ।

ମାନବଜାତି କିପରି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ବନ୍ଦ କଲା?

“ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, ମୁଁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ରବ ଶୁଣି ଆପଣା ଉଲଙ୍ଗତା ସକାଶେ ଭୀତ ହୋଇ ଲୁଚିଲି।” (ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୩: ୧୦)

ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କୁ ସ୍ବାଧୀନ ଭାବରେ ମନୋନୀତ କରିବାର କ୍ଷମତା ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଯେପରି ସେହି ସ୍ବାଧୀନତାର ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଈଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁକିଛି ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷକୁ ନିଜ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ (ଆଦି ୨:୧୬-୧୭) ।

ସେହି ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ପରୀକ୍ଷକ (ଶୟତାନ), ଏକ ସର୍ପ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ଚାହୁଁଥିବା ଭଳି ଛଳନା କରି ସେମାନଙ୍କୁ କେତେକ ମିଥ୍ୟା କଥା କହିଲା (ଯାହା ହବା ଆଦମଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ): ତୁମେ ଅମର ଅଟ (“ତୁମେ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ”); ତୁମେ ଈଶ୍ବର ହେବ (“ତୁମେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପରି ହେବ”); ଈଶ୍ବର ତୁମଠାରୁ ସତ୍ୟ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି (“ଈଶ୍ବର ତାହା ଜାଣନ୍ତି...”) (ଆଦି ୩:୧-୫) ।

ନିଷିଦ୍ଧ ଫଳର ମୋହରେ ମୋହିତ ହୋଇ ହବା ସେଥିରୁ ଖାଇଲେ ଏବଂ ଆଦମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଲୋଭିତ କଲେ, ଯିଏକି ତାହା ଖାଇଲେ (ଆଦି ୩:୬) ।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରିଥିବା ମହିମାର ବସ୍ତ୍ର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା; ସେମାନେ ନିଜର ଉଲଗ୍ନତା ଜାଣିପାରିଲେ; ଏବଂ ନିଜର ଭୁଲ୍ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଉପାୟ ଖୋଜିଲେ (ଆଦି ୩:୭) ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ଅବାଧତା ହେତୁ ଏତେ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ଆଉ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ନାହିଁ (ଆଦି ୩:୮) ।

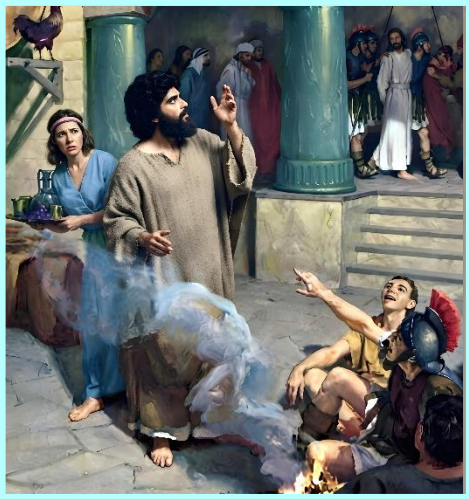
ଈଶ୍ବର କିପରି ଯୋଗାଯୋଗ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ?

“ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ବର ଆଦମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରେ?” (ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୩: ୯)

ଆଦମ ଏବଂ ହବା ପାପ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ମଧ୍ୟ, ଈଶ୍ବର—ନିଜର ଅଭ୍ୟାସ ଅନୁଯାୟୀ—ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ, ଆନନ୍ଦର ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ପଡ଼ିଲା (ଆଦି ୩: ୮-୯)।

ଯଦିଓ ସେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ, ଈଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେ ପାପୀଙ୍କ ସଙ୍ଗରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାପର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ଖୋଜିଲେ (ଆଦି ୩: ୧୦-୧୧)।

ଶତାବ୍ଦୀ ପରେ, ଈଶ୍ବର ଆଉ ଜଣେ ପାପୀଙ୍କ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ: ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପିତର (ଲୁକ ୨୨: ୬୧-୬୨)।

ପିତରଙ୍କ ପରି ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆଦମ ଏବଂ ହବା ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷ ଦେଲେ (ଆଦି ୩: ୧୨-୧୩)।

ଆଜି ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଆଚରଣ କରୁ। ଆମେ ପାପକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରୁ ଏବଂ ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ। ପାପ ଆମ ସହିତ ଲାଗି ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଈଶ୍ବର ଏବେ ବି ଆମର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ଡାକନ୍ତି: “ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ” (ଯିଶାୟା ୫୫: ୩)।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ କାହିଁକି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରୁନାହୁଁ?

“ଏହି ରୂପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ଡଢ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏକ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବଦିଗରେ କିରୁବଗଣ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖଡ୍ଗ ଛାପନ କଲେ।” (ଆଦି ପୁସ୍ତକ ୩: ୨୪)

ଈଶ୍ବର ସେହି ପାପୀ ଦମ୍ଭଟିଙ୍କ ଆଗରେ ସେମାନଙ୍କ ପାପର ପରିଣାମ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏକନରୁ ବହିଷ୍କାର ପରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ବାର ସିଧାସଳଖ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର ଅସମ୍ଭବତା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା (ଆଦି ୩: ୧୬-୨୪)।

Consecuencias para:

ହବାଙ୍କୁ

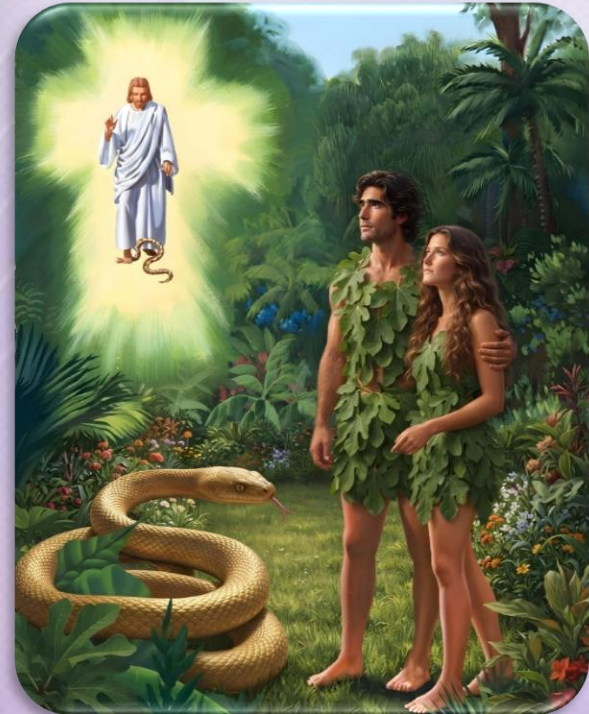
- ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ ସମୟରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା
- ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ସମାନତା ହରାଇବା

ଆଦମଙ୍କୁ

- କଠିନ ପରିଶ୍ରମ
- ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ

ସମସ୍ତଙ୍କୁ

- ମୃତ୍ୟୁ
- ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକତା

ପାପର ପରିଣାମ ଜଣାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ଈଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାଧାନ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ: ହବାଙ୍କର ଜଣେ ବଂଶଧର ଶୟତାନର ଶକ୍ତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବେ ଏବଂ ମାନବଜାତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବେ (ଆଦି ୩: ୧୫)।

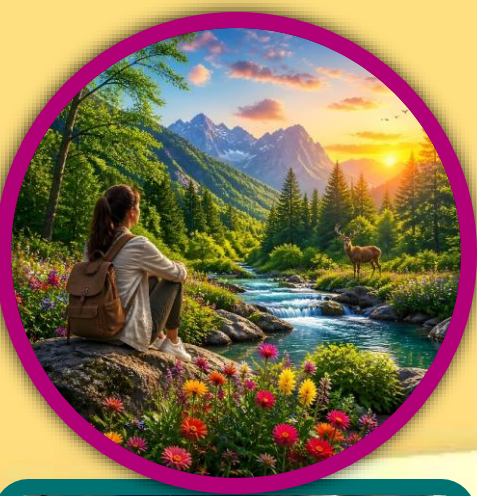
ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଈଶ୍ବର ମୁକ୍ତି ସାଧନ ହେବାର ଉପାୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ: ଈଶ୍ବର ସ୍ବୟଂ ଦେହଧାରଣ କଲେ, ଆମ ପାପ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେଲେ ଏବଂ ଆମକୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କଲେ (ଯିଶା ୯:୬; ୫୩:୬, ୧୦-୧୧)।

ପାପ ଉତ୍ସବ ହେବା ମାତ୍ରେ, ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା।

ଆଜି ଆମେ କିପରି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବା?

“ଏହିରୂପେ ହେ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ବଂଶର ପ୍ରହରୀ କରି ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ; ଏହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ମୁଖରୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କର।”
(ଯିହିଜକଲ ୩୩: ୭)

ଆଜି ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ, ଈଶ୍ବର ଦୁଇଟି “ଆଧାର ଗ୍ରନ୍ଥ” ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି: ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ବାଇବଲ (ରୋମୀୟ ୧:୨୦; ୨ ତୀମଥ୍ ୩:୧୫) ।

ଯଦିଓ ସୃଷ୍ଟି ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହେ, ତଥାପି ଏହା ପାପ ଦ୍ବାରା ଗଭୀର ଭାବରେ କଳୁଷିତ। ତେବେ ବାଇବଲରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ରହିଛି, ଯାହା ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି। ବାଇବଲରେ ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶକୁ ମଧ୍ୟ ପାଉ (ଏବ୍ରୀ ୧:୧-୨) ।

ଏଥିରେ ଆମେ ଆବିଷ୍କାର କରୁ ଯେ ଆମେ କିଏ, ଆମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛୁ ଏବଂ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛୁ। ସେଠାରେ ଆମେ ଆମ ଜୀବନ ପାଇଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖୋଜିପାଉ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଈଶ୍ବର ପ୍ରାର୍ଥନା (ଗୀତସଂହିତା ୫:୨); ସ୍ବର୍ଗଦୂତ (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୬); ଭାବବାଦୀ (ଯୋହେଲ ୨:୨୮); ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୪:୨୬) ।

“ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ ରହିବାର ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଆଦମଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଲଙ୍ଘନ ଦ୍ବାରା ଏହି ଯୋଜନାରେ ବଡ଼ ବାଧା ଉଠୁଥିଲା। ଶୟତାନ ତାଙ୍କୁ ପାପ ଆଡ଼କୁ ପରିଚାଳିତ କଲା, ଏବଂ ସେ ପାପମୁକ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଳାପ କରୁଥିଲେ, ପାପ କରିବା ପରେ ଆଉ ସେପରି କଲେ ନାହିଁ। ପତନ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଦମଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦାତା ହେଲେ। ସେ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ମାନବ ଜାତିକୁ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ପଦ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କୁ ନିଜର ଆନୁଗତ୍ୟକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନାରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଂଶଧର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ।

ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ବିନା ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କିମ୍ବା ମୁକ୍ତିର କୌଣସି ବାଉଁଶ ସମ୍ଭବ ହୋଇନଥାନ୍ତା। ଈଶ୍ବର ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମ୍ମାନ ପାଇ ଉତ୍ସାହୀ ଥିଲେ। ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଈଶ୍ବର ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ବ୍ୟବଧାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା। ନିରୀହ ଅବସ୍ଥାରେ ଆଦମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ, ସ୍ବାଧୀନ ଏବଂ ଆନନ୍ଦମୟ ସହଭାଗିତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଲଙ୍ଘନ ପରେ, ଈଶ୍ବର ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ସ୍ବର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତେ।”

ପରିଶିଷ୍ଟ: ଏଲେନ୍ ଜି. ସ୍ୱାଇରଙ୍କ ଜୀବନୀ

ଯୁନିୟ୍ ଏବଂ ରବର୍ଟ ହାର୍ମନଙ୍କ ଆଠ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ଏଲେନ୍ ଗୋଲ୍ଡ୍ ଏବଂ ଏଲିଜାବେଥ୍ ହାର୍ମନ୍, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ମେନ୍ ରାଜ୍ୟର ଗୋର୍ହାମଠାରେ ୨୬ ନଭେମ୍ବର ୧୮୨୭ ରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଏହାର କିଛି ସମୟ ପରେ, ପରିବାରଟି ନିଜର ଟୋପି ତିଆରି ବ୍ୟବସାୟର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ମେନ୍ ର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସହର ପୋର୍ଟଲ୍ୟାଣ୍ଡକୁ ଚାଲିଗଲା ।

ଏଲେନ୍‌ଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ନଅ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ଜଣେ ସହପାଠୀ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗିବାରୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଗୁରୁତର ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ଏହି ଆଘାତର ଏପରି ସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ଯେ ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାମାଜିକ ଜୀବନ ସୀମିତ ହୋଇଗଲା ।

ପରିବାରଟି ଓଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା, ଏବଂ ୧୮୪୨ ରେ ଏଲେନ୍ ମେଥୋଡିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

କିନ୍ତୁ ପାଷ୍ଟର ଲେଭି ଷ୍ଟକମ୍ୟାନ୍ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏଲେନ୍ ନିଜକୁ ନିରାଶ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିଜକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲେ ।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରେମ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ତାଙ୍କର ସେବାରେ ବିତାଇଲେ ।

